אגרות הראי"ה - כרך ד' - אגרת אלז

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ב' סיון תר"פ - ירושלים
נמען: פשרה בעניין מנהל 'מושב זקנים'

המנהל רד"ז יקבל לשעה את פיטוריו כאות משמעת, ובמחאה; הגבאים יעמדו עמו לדין תורה על כל תביעותיו, והוא יקבל את שכרו עד הדין. הדיינים: הרב י"ג הורוויץ, ר' יונה ראם ור' פישל ברנשטיין. אם ידחה את הדין בלי אונס - יפקע השכר. זכויותיו שמורות.

עיקרי הדברים

- פיטורים זמניים במחאה.
- דין תורה.
- שכר עד הדין.
- הדיינים.

נוסח האגרת עם ביאור

בגרסה זו משולב ביאור בתוך נוסח האגרת. הביאור מופיע כך: [בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת] והוא אינו חלק מלשון האגרת.

ב"ה[1]. כדי להעמיד את מצב ההנהלה במושב זקנים [מוסד "מושב זקנים" בירושלים] על מכונה ושלא לפגע ג"כ[2] בחובת הצייתנות לד"ת[3] צריך הדבר להתנהל באופן המבואר בזה.

א) אחרי שהגבאים מסכימים לפטר את המנהל רד"ז[4], צריך הוא לקבל לשעה את פטורו, בתור אות על משמעת להנהלה.

ב) יחד עם פטורו, מתקבלת היא מחאתו, שהוא מתפטר לפי דעתו שלא בצדק והגבאים חייבים לעמוד עמו לד"ת על כל תביעותיו ובכללן ג"כ אותה התביעה של התפטרותו שהוא מוחה נגדה.

ג) עד לדין מקבל הוא את השכירות שלו משלם.

ד) הרבנים שהוסכמו להיות הדיינים בדבר הם ההי"ג[5] ריי"ג הורוויץ, ור' יונה ראם ור' פישל בערנשטיי'ין.

ה) אם ידחה המנהל רד"ז את הדין, בלא אונס, נפטרים הגבאים מתשלומי השכירות לשעה.

ו) כל הזכיות שהן ראויות להמנהל רד"ז בהיותו מנהל בפועל הנן שמורות לו ג"כ אחרי התפטרותו הפורמלית, כי כאמור אין התפטרותו באה כי"א[6] בשביל המשמעת של ההנהלה.

---

1 ב"ה - ברוך השם
2 ג"כ - גם כן
3 לד"ת - לדברי תורה
4 רד"ז - רבי דוד זלמן? - שם אדם
5 ההי"ג - הרב הגאון
6 כי"א - כי אם

כ״ז[7] קבלנו עלינו ברצונינו הטוב ובקגא״ס[8] באופן היו״מ[9] כד״ת[10] ולראי׳[11] בעה״ח[12], ב׳ סיון תר״פ[13] פעה״ק[14] ירושלים, ת״ו[15].

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי״ה, כרכים א׳-ד׳

---

7 כ״ז - כל זה
8 ובקגא״ס - ובקנין גמור אגב סודר
9 היו״מ - היותר מועיל
10 כד״ת - כדת תורה / כדרך תורה - לפי ההקשר
11 ולראי׳ - ולראיה
12 בעה״ח - באתי על החתום
13 תר״פ - השנה תר״פ (1919/1920)
14 פעה״ק - פה עיר הקודש
15 ת״ו - תבנה ותכונן